

Č. j./Sp. zn./Typ

MD-10438/2025-072/2

MD/10438/2025/072

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo dopravy, jako nadřízený věcně příslušný orgán (dále jen „nadřízený orgán“) podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), a v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“),

rozhodlo

ve věci stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ ze dne 15. 1. 2024, kterou podala paní [redacted] (dále jen „stěžovatelka“), proti výši úhrady sdělené podle § 17 InfZ při vyřizování žádosti o informace ze dne 27. 12. 2024 přípisem Krajského úřadu Zlínského kraje (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 9. 1. 2025 pod č. j. KUZL 2008/2025

takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, se požadovaná úhrada za poskytnutí informace potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í

I.

Nadřízenému orgánu byla v souladu s § 16a odst. 5 InfZ postoupena stížnost stěžovatelky spolu s příslušným spisovým materiálem povinného subjektu. Ze spisového materiálu plynou

následující skutečnosti:

Stěžovatelka se prostřednictvím datové schránky obrátila na povinný subjekt se žádostí ze dne 27. 12. 2024, v níž na základě InfZ požádala o poskytnutí těchto informací:

- „1) poskytnutí všech rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu ve věci přestupku provozovatele vozidla podle zákona č. 361/2000 Sb., (tzn. objektivní odpovědnost provozovatele za to, že řidič jel rychle v měřeném úseku silnice), vydaných v druhém pololetí roku 2024.
2) Vy sami jste si dělali nějakou analýzu, zda ty radary slouží ke zvyšování bezpečnosti, nebo je to celé jen z účelem plnění obecních pokladnic?
3) Děláte v tom sami nějaké kroky vůči těm obcím, kde je očividné, že jediným smyslem měření je jen vydělávat peníze?“

Co se týče druhého a třetího bodu žádosti, ze spisového materiálu vyplývá, že povinný subjekt jako první krok učinil výzvu stěžovatelce kvůli úhradě za mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

Co se týče bodu 1, povinný subjekt k žádosti stěžovatele zaslal přípis ze dne 9. 1. 2025 pod č. j. KUZL 2008/2025, kterým stěžovatelce oznámil, že v souladu s § 17 odst. 3 InfZ bude za poskytnutí informací požadovat úhradu účelně vynaložených nákladů v celkové výši 882 Kč. K samotnému stanovení výše úhrady pak povinný subjekt uvedl:

„V daném případě bylo potřeba vyhledat Vámi požadovaná rozhodnutí. Toto **vyhledávání** pomocí nastavení filtrů v evidenci vedené Odborem dopravy a silničního hospodářství, oddělení dopravy a správních agend, zabralo čas **10 minut**. Takto bylo zjištěno, že poskytnutí se týká celkem 60 rozhodnutí.

Před poskytnutím požadovaných informací je potřeba provést jejich anonymizaci ve vztahu k osobním údajům v nich obsaženým. To představuje nutnost **přečtení každého rozhodnutí a provedení samotné anonymizace** (nahrazení osobních údajů znaky „xxx“). Vzhledem k celkovému počtu rozhodnutí zpracoval povinný subjekt vzorek o velikosti 1/10, tj. celkem 6 rozhodnutí. Přečtení a následná anonymizace rozhodnutí v rozsahu celkem 32 stran (1. rozhodnutí – 4 strany, 2. rozhodnutí – 8 stran, 3. rozhodnutí – 4 strany, 4. rozhodnutí – 2 strany, 5. rozhodnutí – 12 stran, 6. rozhodnutí – 2 strany) zabralo čas 65 minut. Při celkovém počtu 60 rozhodnutí lze důvodně předpokládat, že se bude jednat o čas v celkové délce 65 minut x 10, tj. **650 minut (10 hodin a 50 minut)**.

Podle platného sazebníku úhrad činí sazba osobních nákladů za každou celou hodinu vyhledávání 366 Kč/hod/osoba. Při celkovém čase 11 hodin (10 minut vyhledávání a 650 minut zpracování) to je 11 x 366 Kč, **celkem tedy 4026 Kč**. Závěrem přípisu povinný subjekt informoval stěžovatelku o způsobu a lhůtě úhrady požadované částky, včetně poučení o důsledcích případného nezaplacení.

Výzva povinného subjektu byla stěžovatelce doručena cestou datové schránky dne 14. 1. 2025.

Proti oznámené výši úhrady podala stěžovatelka v souladu s § 16a odst. 1 písm. d) InfZ stížnost ze dne 15. 1. 2024. Ve zdůvodnění uvedla:

„Krajský úřad neuvedl, jaké úkony byly považovány za mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Krajský úřad je povinný podrobně vysvětlit, proč si myslí, že se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Oznámení musím vytknout, že není jasné, jestli do výsledné částky počítá také 10 minut za vyhledávání rozhodnutí.

V oznámení chybí popis, jak krajský úřad postupoval během provedené anonymizace (například: jak anonymizace pobíhala, jaký program byl použitý pro anonymizaci, kolik údajů bylo anonymizováno a jaké, jak dlouho trvalo prostudování rozhodnutí a jak dlouho anonymizace).

Tento popis neodpovídá požadavkům na transparentnost a jednoznačnost, kdy z oznámení musí být zřejmé na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena. Krajský úřad neuvádí podrobný rozpis toho, jak dlouho trvaly jednotlivé úkony, proto považuji oznámení za nepřezkoumatelné.“

Stěžovatelka tedy navrhuje snížení úhrady na 0,- Kč.

Povinný subjekt k podané stížnosti uvádí, že ji považuje za nedůvodnou, přičemž na uvedené výši úhrady nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací trvá, a je dle něj přiměřená a řádně odůvodněná, přičemž stěžovatel byl o výši úhrady náležitě a obsáhle informován a byly splněny i všechny ostatní náležitosti ust. § 17 zákona č. 106/1999 Sb. a povinný subjekt tedy postupovali v souladu s příslušnými právními předpisy.

II.

Nadřízený orgán posoudil stížnost stěžovatele z hlediska přípustnosti a včasnosti. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že stížnost podal stěžovatel a jedná se tedy o stížnost přípustnou. K hledisku včasnosti podání stížnosti bylo zjištěno, že byla podána ve lhůtě stanovené zákonem. Poté se nadřízený orgán zabýval posouzením postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace a dospěl k následujícímu.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 InfZ jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Dle § 17 odst. 3 a 4 InfZ přitom platí, že *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.*

Čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod předpokládá, že podrobnosti poskytování informací orgány státu a samosprávy budou stanoveny zákonem, což ustanovení § 17 InfZ splňuje. Úhrada nákladů navíc není koncipována jako důvod zakazující přístup k informaci ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, ale čistě jako – jak zdůrazňuje i judikatura soudů – „cena informační služby“. Listina přitom *právo na informace* nekoncipuje jako právo bezplatné. Tam, kde určité právo nelze podmínit úhradou, stanoví toto pravidlo Listina výslovně (srov. čl. 31, čl. 33 odst. 2 a čl. 40 odst. 3), takže v ostatních případech není v rozporu s ústavním pořádkem, pokud je realizace konkrétního práva vázána na určité výdaje (za podmínky jejich přiměřenosti, což § 17 InfZ nepochybně splňuje, když umožňuje úhradu jen skutečně vynaložených materiálových nákladů a nikoli generování jakéhokoli zisku či stanovení paušální náhrady). V každém případě lze úhradu nákladů podle § 17 daného zákona považovat za opatření legitimní i přiměřené, které nenarušuje právo na informace.

Z předloženého spisového materiálu je zjevné, že povinný subjekt za poskytnutí požadované informace požaduje po stěžovateli úhradu účelně vynaložených nákladů, a to z důvodu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací.

Pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací není InfZ legálně vymezen. Vyhledáním informací lze rozumět činnost povinného subjektu, resp. jeho pracovníků, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tzn. utřídění informací za účelem jejich předání žadateli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 83/2001-39). Do vyhledání informací však již není možné zařadit dobu nutnou na posouzení, zda vyhledání dané informace lze nebo nelze poskytnout. Pod pojem vyhledání informací lze tedy podřadit skutečně strávený čas fyzickým shromažďováním dokumentů pracovníky povinného subjektu.

O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se jedná tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy jestliže vyhledání informací již v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. Jedná se tedy o situace, kdy pracovník povinného subjektu, pověřený vyřízení žádosti o informace, bude nucen na delší dobu přerušit či odložit plnění svých úkolů a cíleně se po určitou dobu věnovat pouze vyhledáváním požadované informace. Vzhledem k uvedenému je však třeba také dodat, že mimořádnou rozsáhlost nelze obecně vyčíslit počtem hodin, tzn. nelze říci, že za všech okolností bude podmínka mimořádně rozsáhlého vyhledávání splněna, jestliže vyhledávání informací bude trvat např. 10 a více hodin. Při vyhledávání informací je třeba vždy zohlednit konkrétní podmínky každého povinného subjektu. Nelze tedy ani vyloučit, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací bude dáno i při vyhledávání např. pouze po dobu 2 hodin.

Mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací tak může ve své podstatě zahrnovat činnosti, které směřují k vyhledání informací velkého množství a různorodého obsahu, tedy informací typově odlišných, které povinný subjekt nemá shromážděny na jednom místě a pro jejich vyhledání je tedy nutné vyvinout zvýšenou aktivitu. Dále se může jednat i o případy, kdy žadatel požaduje informace sice související, avšak vzhledem k jiným objektivním okolnostem bude poskytnutí informace vyžadovat rozsáhlou činnost povinného subjektu. Např. se bude jednat o „starou“ informaci, u níž není přesně známo, kde je uložena. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací se však může jednat i v případě, kdy žadatel fakticky požaduje pouze jeden dokument či málo údajů, nicméně jejich shromáždění skutečně objektivně vyžaduje mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

Lze tedy shrnout, že mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací zahrnuje takové náklady povinného subjektu, které nelze ad hoc vymezit časovým úsekem či množstvím konkrétních dokumentů, nýbrž musí být vždy přihlédnuto k faktickému rozsahu a komplikovanosti samotného vyhledávání informace ze strany pracovníků povinného subjektu.

III.

S ohledem na stížnostní námitky stěžovatelky přistoupil dále nadřízený orgán k přezkumu způsobu stanovení výše úhrady nákladů v rozsahu požadovaném stěžovatelce, tj. tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu řádně a ve lhůtě stanovené InfZ a dále tím, zda celková výše úhrady

odpovídá § 17 InfZ, nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle InfZ a schválenému sazebníku úhrad za poskytování informací.

Dle doloženého spisového materiálu povinného subjektu plyne, že výzvu k úhradě nákladů za poskytnutí požadovaných informací zaslal povinný subjekt stěžovatelce prostřednictvím datové schránky dne 9. 1. 2025, přičemž 14. 1. 2025 byla stěžovatelce doručena. Splnění lhůty pro oznámení výše úhrady tak bylo ze strany povinného subjektu dodrženo.

Z podkladů je dále zjevné, že povinný subjekt požadovanými informacemi disponuje, avšak nedisponuje jimi v té podobě, kterou stěžovatelka požaduje, tj. nemá k dispozici žádný statistický přehled rozhodnutí, která by obsahovala všechny stěžovatelkou vymezené údaje. Zákon, jiný právní předpis, ani interní akt nenařizuje povinnost povinnému subjektu takovou informací disponovat. Povinný subjekt tak za účelem poskytnutí požadované informace musí nejprve vyhledat všechna dotčená rozhodnutí za požadované období a anonymizovat veškeré osobní údaje. Poskytnutí informací je tedy podmíněno jejich vyhledáním a anonymizací, což ve vztahu k náplni chodu povinného subjektu představuje časově náročnou činnost, která se vymyká běžnému poskytování informací. Úhrada nákladů za poskytnutí informace je tak na místě.

Co se týká samotného stanovení a vyčíslení požadované úhrady za poskytnutí informací, dospěl nadřízený orgán k závěru, že tato úhrada byla stanovena v souladu se zákonem.

Smyslem zákonné povinnosti povinného subjektu odůvodnit oznámení o požadavku k úhradě účelně vynaložených nákladů na poskytnutí informace, je nepochybně umožnit žadateli o informaci, aby sám posoudil, zda informace, které mu budou po provedení úhrady poskytnuty, skutečně odpovídají předmětu jeho žádosti a tedy, zda celková výše úhrady byla řádně a v souladu se zákonem vyčíslena.

Stěžovatelka namítá, že povinný subjekt neuvedl, jaké konkrétní úkony byly považovány za mimořádné rozsáhlé vyhledávání, že není jasné, zda do celkové částky bylo započítáno také 10 minut za vyhledávání rozhodnutí a chybí popis, jak bylo postupováno během anonymizace (jaký program byl použit, kolik údajů bylo anonymizováno a jaké, jak dlouho trvalo prostudování rozhodnutí a jak dlouho anonymizace).

Nadřízený orgán s námitkami stěžovatelky nesouhlasí. Povinný subjekt ve výzvě k úhradě podrobně popsal veškeré úkony, které jsou potřebné, aby stěžovatelka obdržela požadované informace. Jsou popsány srozumitelně, v jednotlivých krocích a významech, tedy proč jsou činěny.

O mimořádně rozsáhlé vyhledávání se bude jednat tehdy, jestliže vyřizování žádosti bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem. Takovou situaci pak může být ta, kdy zaměstnanci pověřeni vyřízením žádosti budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledávání vyřizování žádosti (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; JÍROVEC, Tomáš: Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář 1. vyd. Praha: C. 11. Bcck, 2016. ISBN 978-80-7400-273-1, s. 1020).

I přesto, že k otázce, od kdy je již možné vyhledávání informací považovat za mimořádně rozsáhlé, chybí zákonná definice, je možné odkázat např. na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22.08.2008, č. j. 5 Ca 353/2006-50, z jehož závěrů lze dovodit, že činnost související s vyhledáváním informací na základě žádosti dle InfZ přesahující 30 minut již lze s ohledem na dobu jejího trvání považovat za mimořádně rozsáhlé vyhledávání.

Nadřízený orgán má za to, že vyhledání a anonymizace předmětných rozhodnutí v rozsahu uvedených 11 hodin práce z povahy věci představuje mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, kdy tato činnost přesahuje dokonce délku jednoho pracovního dne, což v podmínkách dopravních útvarů samospráv představuje zvýšené nároky.

Stanovení mimořádně rozsáhlého vyhledávání je kromě toho podrobně rozebráno v kapitole II. tohoto rozhodnutí.

V oznámení je dále jasně specifikováno, že požadovaná částka 4026 Kč odpovídá celkem 660 minutám (tj. 11 hodinám) práce a je v ní zahrnuto jak 10 minut vynaložených na vyhledání požadovaných informací (pomocí nastavení filtrů v evidenci vedené Odborem dopravy a silničního hospodářství), tak 650 minut na provedení anonymizace celkem 60 dohledaných rozhodnutí, přičemž tato anonymizace spočívala v přečtení rozhodnutí a nahrazování osobních údajů znaky „xxx“. Z popisu vyplývá, že rozhodnutí musela být přečtena a při nalezení údaje vyhodnoceného jako osobní byl tento přepsán anonymními znaky, přičemž toto vyhledávání nebylo prováděno automatizovaným programem, ale zaměstnancem úřadu. Název případného digitálního rozhraní je tak nerelevantní. Pokud jde o rozsah anonymizace, povinný subjekt nevycházel z počtu anonymizovaných osobních údajů, ale z počtu stran, které za tím účelem bylo třeba přečíst, což detailně popsal. Toto pak z podstaty věci představuje největší časovou zátěž; právě počet stran a kvalifikované posuzování textu, neboť nelze chránit osobní údaje bez dalšího posuzování kontextu. Za určitých okolností je totiž na místě anonymizovat údaje, které sami o sobě nejsou identifikátory, ale ve vzájemném kombinaci mohou být. Rozdělovat čas při této práci tak, aby se na stopkách měřil čas úkonu „začernění“ zvlášť je dle nadřízeného orgánu neefektivní, důležitý je popis těchto činností tak, aby byl jasný objem a nároky nutné práce, což popis splňuje.

Z výše řečeného považuje povinný subjekt za zjevné, že pro poskytnutí požadovaných informací skutečně bylo nutné provést mimořádně rozsáhlé vyhledávání, a tedy byly splněny podmínky pro vznik možnosti nárokovat si úhradu vynaložených nákladů dle § 17 zákona č. 106/1999 Sb.

IV.

Nadřízený orgán s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že stížnost považuje za nedůvodnou, přičemž uvedená výše úhrady nákladů spojených s poskytnutím požadovaných informací je dle něj přiměřená a řádně odůvodněná, přičemž stěžovatel byl o výši úhrady náležitě a obsáhle informován a byly splněny i všechny ostatní náležitosti ust. § 17 zákona č. 106/1999 Sb. a povinný subjekt tedy postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy.

Nadřízený orgán proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí a výši úhrady potvrzuje.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím).

V Praze dne 27. února 2025

Mgr. Jakub Stadler
Ředitel
Odbor komunikace

Elektronický podpis: 27.2.2025
Certifikát autora podpisu:
Jméno: Mgr. Jakub Stadler
Vydal: PostSignum Qualified CA 4
Platnost do: 21.12.2025 12:48 +01:00

Rozdělovník:

1.
2. Zlínský kraj, třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín, DS: scsbwku
3. do spisu MD